

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus Ultimus. An Innovatio privilegiorum habeat vim confirmationis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

veluti potestate non sua (consequenter nulliter, ac iniuste agere) si contra ejusmodi privilegia, vel dispositiones specialiter confirmatas, ac exhibitas, vel notorie tales, se ingerunt ea disputando, vel impugnando, aut exemptos: citando, judicando, pronuntiando, arrestando, puniendo, &c. quia procedunt ex jure, ac potestate, quam non habent; excipe, nisi manifestum sit, confirmationem, etiam in forma speciali, laborare vitio subreptionis; quia licet clausula (*ex certa scientia*) videatur excludere praesumptionem subreptionis, ea tamen praesumptio cessat, si contrarium manifestum sit

3056. Effectus porro *specialis*, qui tribuitur confirmationi *ex certa scientia* communiter is esse dicitur, quod novum tribuat actui; quem confirmat, eumque, si forte prius invalidus erat, firmum faciant, & validum, suppleudo defectus illius, dummodo potestas confirmantis ad actum validandum se extendat, sic defectus talis sit, quem Princeps supplere possit, & quandoque rationabiliter soleat; prout constat ex c. 1. de transact. ubi Gloss. fin. ait: *si transactio, vel pactum ab initio invalidum sit, per confirmationem Papae sumit vigorem; & sententia, quae non tenet, per confirmationem Papae efficitur valida*. Idemque est de testamento carente requisitis solemnitatibus; ratio est; quia confirmatio, *ex certa scientia*, sive cum plena causae cognitione, non est nuda, & simplex confirmatio, sed est nova potius concessio, & in effectu dispensatio; ideoque vim habet actum nullum reddendi validum; sic Decius ad Rubric. h. t. circa fin. Suarez de Legib. l. 8. c. 18. n. 12. Gonzalez in c. 2. h. t. à n. 5. & alii. Cum enim Princeps sive Ecclesiasticus, sive Secularis expressè dicat: se confirmare *ex certa scientia*, adeoque cum praevia cognitione omnium, quae ad valorem actus a se confirmati necessaria sunt, in quantum pendet à sua potestate, ac jure sibi subjecto, illi merito credendum est, arg. Clement. 1. de Probat. & praesumendum, si quis ejusmodi defectus à se supplebilis foret, eum supplere, & actum à se confirmatum, validum omnino esse, non obstantibus contrariis, quae vi potestatis suae remove potest.

3057. Not. autem, cum dicimus, per confirmationem specialem, seu factam ex certa

scientia, tribui jus & valorem actui confirmato secundum se irrito, vel ex renuntiatione, revocatione, aut alio modo, etiam per negligentiam amisso, Confirmatione defectu ejus supplente; non intelligi, ubi deficit jure naturali, vel divino; hunc enim defectum supplere non potest humana potestas; sic Abbas in c. 1. de Transact. n. 5.

3058. Secundò, quando defectus est jurispositivi, quem quidem absolutè potest, non tamen solet supplere Princeps; cujusmodi est vitium personae (ut si confirmaretur electio intrusi) vel confirmatio administrationum in Prioratibus, & similibus facta Regulari personae in particulari quorum vixerint, ut habetur in c. *Porrectos* h. t. de quo n.

Tertiò; si cedat in praesudicium tertii, nulla mentione, quod, non obstante jure alteri quaesito, actum confirmatum velit; uti & in aliis, quae confirmans ignorare praesumitur, cujusmodi sunt consuetudines municipales, & statuta locorum, vel quae in mero facto consistunt, arg. c. 1. de constitut. in. 6.

ARTICULUS ULTIMUS.

An Innovatio privilegiorum habeat vim confirmationis?

3059. Ante resolut. Supponendum privilegium quandoque sumi pro *instrumento Authentico*, in quo gratia specialis, aut concessio Principis, ejusque probatio continetur: aliquando verò pro *ipso jure speciali*, vel *gratia per Principem concessa*, cujus tenor in ipso instrumento continetur. Ex quo sequitur, etiam innovationem aliam esse *materialem solius instrumenti*; vel nimia vetustate consumpti; vel deperditi; aliam *formalem*, nempe juris in instrumento contenti; de *materialem* agitur etiam in c. *cum olim* 12. de privileg. de formali l. 7. ff. de excusat. Tutorum.

3060. Ad resolvendam hanc quaestionem, faciat textus in c. *Ex parte*, de privileg. Nam, cum Episcopus Meldensis Abbatissam, Ecclesiam, & populum Jotrensem, ad Sedem Apostolicam immediatè spectantem, cujusdam commissionis (in qua de privilegiis nulla fiebat mentio) praetextu, graviter molestarer, Abbatissam ex-

com-

communicando, & Clerum, ac populum interdicto supponendo eaque ad Sedem Apostolicam appellasset: Pontifex, privilegio Apostolico *exceptionis* sibi exhibito, & nemine ex adversa parte comparente, aut respondente, dictum privilegium *innovavit*, ita tamen, ut per innovationem non plus juris eidem Ecclesie accresceret, quam per privilegia prædecessorum obtineret; cum per hoc non novum concedere, sed antiquum jus conservare voluerit.

3061.

Deinde in c. *Quia intentionis* 29. eod. ibi: quia intentionis nostræ non extitit, ut per *innovationem*, quam fecimus, derogaretur Ecclesie Baiacensi, cum *innovatio nec jus novum conferat, nec etiam tollat vetus, te in eo statu esse volumus, in quo tempore impetrata innovationis dignosceris extitisse*. Cæterum, nullum per hoc intendimus, juri alias eidem monasterio competenti, præjudicium generari.

3062.

Tertio, in c. *Cum dilecta* 4. h. t. Cum enim Abbatissa Gardevenn. cum suis sororibus cuperet sua privilegia innovari, & Pontifex quatuor Episcopis, & totidem Abbatibus, eorum inspectionem, & transcriptionem injunxisset, illis verò Pontifici præsentatis, ex parte Hildeshemensis Ecclesie proponeretur, ipsam in possessione subjectionis hujus Monasterij per centum annos extitisse; idem Pontifex Judicibus mandavit, ut in loco aliquo idoneo diligentius super his inquirerent veritatem, à quibus pars Ecclesie Hildeshemensis ad Sedem Apostolicam appellavit. Iteratò autem prædicta Abbatissa innovationem privilegiorum petente, Pontifex, similitudine rationis eorum, quæ in jure de testibus minus idoneis, in periculo occultandæ, aut subtrahendæ veritatis conceduntur, permotus, prædicta privilegia, quasi jam nimia vetustate consumpta, nequè in pergamento sed papyro conscripta, dixit *innovanda, nolens tamen, quod ex innovatione hujusmodi novum jus Monasterio acquiratur, sed antiquum, si quod habet per innovationem hujusmodi conservetur*.

3093.

Ex his juribus sequens communiter deducitur conclusio, quod *innovatio privilegij jus novum non tribuat, sed anti-*

quum, si quod competeat, confirmet, ac corroboret, quod, loquendo de *innovatione solius instrumenti*, seu merè materiali, omnino verum est, ut constat ex textu in c. *cum dilecta* n. præced. ibi: *prædicta privilegia, jam nimia vetustate consumpta, duximus innovanda*; nolentes quod innovatione hujusmodi novum jus Monasterio acquiratur; sed antiquum, si quod habet, per innovationem privilegij conservetur; & hoc sensu accipiendi sunt allati textus de quibus à n. 3059. Si autem innovatio privilegiorum sit *formalis*, & fiat in forma solum communi: non præstat plus, quam confirmatio ordinaria; secus, si in forma speciali, & ex certa scientia; tum enim habet eosdem effectus, quos confirmatio specialis de quibus à n. 3056. sic Gonzalez cit. n. 7. & alij communiter.

3064.

Ratio primæ partis, de innovatione privilegij, solum *materiali*, seu solius instrumenti, est, quia hujusmodi innovatio solum fit ad faciliorem probationem ejus, quod in privilegio continebatur, & juxta ejus tenorem est facienda, nihilo omnino addito, vel etiam detracto, ac subinde intentio Principis hanc innovationem fieri concedentis non est quicquam de novo tribuere, vel concessionem extendere, vel novum robur adjicere; sed solum tenorem ejus, quod antea erat concessum, in scripturam redigere ad faciliorem probationem, juxta L. *contrahitur*, ff. de pignorigibus, eamque rationem reddit Pontifex in dict. c. *quia intentionis*, in princip. dum exorditur, *quia intentionis nostræ non extitit*; & deinde in decisione, per hoc non intendimus &c. prout explicat Suarez l. 8. de Legibus, c. 20. à n. 3. Si autem contingat innovatio *formalis*, ipsius nimirum gratiæ, vel juris in eo contenti: licet simul etiam innovaretur instrumentum, quando habet clausulam *ex certa scientia*, vel *quipollentem*, ipsam operari idem, quod confirmatio specialis probat ratio allata n. 3056. & tenet Barbosa in dict. c. 4. n. 62. ex quo habetur etiam ratio secundæ partis.

F I N I S.

INDEX